

Sag: Der er under Forhandlingerne her fra det ærede Flertals Side fremsat adskillige skarpe Angreb paa den hele Maade, hvorpaa vor Marinebestyrelse under forskjellige Ministerier har ledet Marinens Anliggender, og navnlig den ærede Drdsfører har i sit indledende, lange Foredrag væsentlig begrundet sine Anker derpaa, at man ikke kunde spore nogen fælles ledende Tanke i de forskjellige Ministres Forslag, men at ethvert Forslag i det ene Aar syntes at være gaaet ud fra ganske andre Forudsætninger end det foregaaende Aars. Jeg vil spørge den ærede Drdsfører, om denne Bemærkning ikke kan gjøres gjældende om alle andre Landes Marinebestyrelser i de senere Aar og navnlig specielt den engelske, og jeg vil spørge, om han kan nævne to Skibe i den engelske Marine, paa hvilke man kan se, at de fuldstændig ere Udtryk for den samme Tanke. (Udfryselse) Ja, jeg veed jo nok, at de der i Mindelighed bygge to paa een Gang, og for saa vidt ere de to Udtryk for den samme Tanke, men om det sker for, at de, naar de gjøre en Dumhed, kunne have to Bidner derpaa, skal jeg lade staa hen. Men under alle Omstændigheder vil man se, at det gaar der som her og allevegne i de senere Aar, at hvert Aar har bragt sine nye Tanker frem, som baade den engelske Marinebestyrelse og vor Marinebestyrelse naturligvis have ladet komme til Anvendelse i de Arbejder, som de til den paagjældende Tid have sat i Værk. Det har imidlertid ikke forhindre den engelske Marine endnu i dette Dieblit at være Verdens stærkeste Marine, og det har Marinebestyrelsen netop opnaaet derved, at den bestandig har søgt at stille sig paa Hødepunktet af Tidens Udvikling, og det er dette, som det forekommer mig, at man ikke alene ikke kan bebrejde vor Regjering, at den gjør, men jeg mener endog, at vi skulle fordrø af den, at den skal følge med, saa vidt vi med vore ringe Goner og Kræfter kunne det, og søge at staa paa Hødepunktet af Udviklingen med Hensyn til de Arbejder, som den sætter i Gang. Om der forøvrigt har fundet Misgreb Sted i den ene eller den anden Retning, derom skal jeg ikke udtale mig, men skal overlade dette til de egentlige Sagkyndige. Det her Omhandlede er desuden et Spørgsmaal, som bliver reist over for enhver Marinebestyrelse, og man vil ikke finde selv den bedste Marinebestyrelse i Verden, som ikke mange Gange anvender Tusinder og Millioner mindre heldig, og hvor der ikke oftere sker fuldstændig mislykkede Forsøg. Dette er Noget, som overhovedet er uadskilleligt fra Ledelsen af Krigsforetagender, at ofte store Kapitaler anvendes med meget liden Frugt. Men, mine Herrer, naar man overhovedet er villig til efter Gode at gjøre Sit til at forsvare sit Fædreland, saa er dette kun en Skingrund til at negte Landets Krigsbestyrelse til enhver Tid at kunne sætte

Landet i den Forsvarsstand, som Forholdene og Leiligheden tillade det. Der er, naar vi tale om disse Spørgsmaal, og man ser den, — jeg kunde næsten sige — smaalige og tilintetgjørende Kritik, som søger at finde en Udættelse ved Alt, hvad vor Krigs- og Marinebestyrelse forelægger, som tror at have opfyldt sin Pligt mod Fædrelandet ved blot at strege over, Grund til at stille det Spørgsmaal: Tro De virkelig, mine Herrer, at dette kan gaa i Længden? Jeg tror det ikke. (Udfryselse af Th. Rielsen). Jeg skal svare den ærede Taler, naar han vil rette sine Spørgsmaal til mig saaledes, at jeg kan tage fat paa dem, jeg kan ikke høre denne Mumlens. (Th. Rielsen: Det er 15 Millioner aarlig!) So mere det er, desto værre er det, naar det bliver slet anvendt, og jeg er ikke i Stand til at se, at nogen Krigs- og Marineminister kan lægge en god Plan lige over for en Rigsdag, som tror sig ikke alene berettiget, men kaldet til i Detaillerne at forandre og udfstrege af hans Plan, hvad som helst Uvidenheden og Mangelen paa Sagkundskab kan falde paa. Noget af det Bedste, jeg har hørt under denne Forhandling, har jeg hørt fra det ærede Medlem fra Aalborg (Framp), da han talte om, hvorledes en Marineminister skulde tiltale Folk, som blandede sig i Ting, som de ikke forstode sig paa. — Der blev fremsat adskillige Bemærkninger igaar, af hvilke jeg fik fat i en, som Formanden mente, at jeg burde lade ligge til i Dag; det var, da et æret Medlem (Zahle) fra den modsatte Side talte om, at han ikke kunde tænke sig en uslere Bevegrund til at bevilge Summer end for at holde Drlogsværftet i Arbejde. Alene en saadan Udtalelse viser, hvor lidet Indseende man virkelig har i mange Ting her. Tro de Herrer, at Danmarks fra den fjerneste Fortid, — tror jeg at kunne sige — hæderlige Marine havde kunnet bevare sig, naar man ikke virkelig havde anset det for sin Pligt, til enhver Tid at holde Drlogsværftet i Gang. Naar vi se tilbage paa vort Fædrelands Historie, saa er det mærkværdigt, hvor nøie den er sammenknyttet med vort Drlogsværst, saa at man næsten kan sige, at man paa Drlogsværftet kan føle Pulslaget af den Land, der bevæger sig i Folket, og enhver stor Tid for vort Fædreland har ogsaa været en stor Tid for Drlogsværftet. (Berg: Det er et nyt Drlogsværst). Dersom det ærede Medlem kalder det et nyt Drlogsværst, fordi det danske Folkething har søgt at omkalfatre det, saa vil jeg sige, at jeg vilde ønske, at vi havde det gamle, det var meget bedre end det nye. Jeg vil kun bemærke til de Herrer, at en saadan Kritik og — jeg vil ogsaa sige — et saadant Hjertelag, som det, hvormed man kritiserer vort Drlogsværst, tror jeg ikke er i Stand til at udrette store Gjeringer; en saa smaalig Kritik som den, der her skal anvendes over alle militære Maner og over Alt, hvad der fra Forsvarsministeren fremkommer, kan